

3. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна». Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. 2017. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/natsionalna-dopovid-csr-Ukrainy.pdf>

4. НАКАЗ № 982 «Про затвердження Методичних рекомендацій зі складання звіту про управління» від 07.12.2018. Міністерство фінансів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0982201-18>

5. Басок А.М., Петрик О. А., Звіт про управління: проблеми підготовки в Україні, 2021. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/01/186.pdf>

6. Нагорний П.В., Гнедіна К.В., Звіт про управління: сутність та особливості формування. Проблеми і перспективи економіки та управління. № 1 (25), 2021, С.134 – 142.

7. The Directive 2022/2464 on corporate sustainability reporting. 2023. URL: https://finance.ec.europa.eu/capital-markets-union-and-financial-markets/company-reporting-and-auditing/company-reporting/corporate-sustainability-reporting_en#legislation

8. РОЗПОРЯДЖЕННЯ № 1015-р «Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку» від 18 жовтня 2024 р. Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text>

9. Корогод А.Я., Нові правила гри: експерти обговорили впровадження ESG-звітності для українських компаній. DiXi Group. 2025. URL: <https://dixigroup.org/novi-pravyla-gry-eksperty-obgovoryly-vprovadzhennya-esg-zvitnosti-dlya-ukrayinskyh-kompanij/>

УДК 657.1

Ходзицька Валентина Василівна,

к. е. н., доцент,

доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу,

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана,

м. Київ, Україна

СТАЛИЙ РОЗВИТОК: КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Європейські стандарти ESRS та глобальні IFRS S1 і S2 оновлюють підходи до сталого звітування. Сталий розвиток не тільки стає невід’ємною частиною корпоративного менеджменту, але і частиною обов’язкового нефінансового звітування. Відбувається постійна та стрімка зміна регуляторних вимог щодо нефінансової звітності задля всеосяжного релевантного сталого звітування. 2025 рік не став виключенням. У Європейському Союзі вже набрала чинності Директива CSRD, метою якої є розкриття розширеної інформації про соціальні, екологічні та управлінські аспекти діяльності суб’єктів господарювання. Господарюючі суб’єкти, що взаємодіють з європейськими корпораціями чи готуються до міжнародного фінансування вже використовують Європейські стандарти ESRS та глобальні IFRS S1 та S2, що суттєво змінюють підходи до сталого звітування.

Сталий розвиток є квінтесенцією збалансованого розвитку суб'єктів господарювання у трьох вимірах:

- економічний вимір;
- соціальний вимір;
- екологічний вимір.

Концепція сталого розвитку має складний шлях становлення. У 1972 році відбулась конференція ООН, на якій була представлена доповідь Римського клубу « Межі зростання», а у 1987 році на 42 сесії ООН була представлена доповідь « Наше спільне майбутнє», де було проголошено поняття *«сталий розвиток»*. Було зазначено, що *сталий розвиток- це розвиток, який задовольняє потреби теперішнього часу, але не ставить під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби*. У 2015 році саміт ООН «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року» було проголошено систему *глобальних Цілей сталого розвитку до 2030 року*. Крім того, у 2015 році відбулась 21 Конференція учасників Рамкової конвенції ООН, присвячена зміні клімату. В Україні Паризька угода була ратифікована Законом України №1469-VIII від 14 липня 2016 року.

Паризька угода була спрямована на зміцнення глобального реагування на загрози зміни клімату в контексті сталого розвитку та об'єднанні зусиль світу на викорінення бідності. 30 вересня 2019 року був виданий Указ Президента України « Про цілі сталого розвитку України на період до 2030 року.

Наразі Європейські стандарти ESRS мають наступні *наскрізні* (Cross – cutting standards) стандарти:

- ESRS 1 «Загальні вимоги»;
- ESRS 2 «Загальні розкриття інформації».

Крім того, ESRS включають 10 тематичних стандартів (Topical standards):

- ESRS E1- Зміна клімату;
- ESRS E2- Забруднення;
- ESRS E3- Водні та морські ресурси;
- ESRS E4- Біорізноманіття та екосистеми;
- ESRS E5- Використання ресурсів та економіка замкнутого циклу;
- ESRS S1-Власні працівники;
- ESRS S2-Працівники в ланцюгу вартості;
- ESRS S3-Постраждалі громади;
- ESRS S4-Споживачі та кінцеві користувачі;
- ESRS G1-Ведення бізнесу.

В Україні розпорядженням Кабінету Міністрів України « Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку» було запроваджено етапи розробки та імплементації звітності зі сталого розвитку. Зокрема, передбачалися наступні кроки (2026-2030 роки):

— Розробка методичних рекомендацій для застосування Європейських стандартів сталого розвитку (ESRS);

- Запровадження в Україні Європейських стандартів сталого розвитку (ESRS), подання та оприлюднення звітності зі сталого розвитку;
- Створення платформи для електронного звітування зі сталого розвитку;
- Проведення аудиту звітування зі сталого розвитку;
- Запровадження єдиної національної програми професійної підготовки фахівців зі сталого звітування на основі ESRS;
- Забезпечення визнання національної програми на національному та міжнародному рівнях.

У 2014 році в державах-членах ЄС Директивою 2014/95/ЄС «Про розкриття нефінансової та диверсифікованої інформації окремими великими компаніями і групами» запроваджено обов'язкове нефінансове звітування. У 2021 році Управління з питань фінансової поведінки Великобританії опублікувало вимоги до розкриття інформації щодо сталого розвитку, Гонконгська фондова біржа-обов'язкові вказівки щодо розкриття інформації, пов'язаної з кліматом, Сінгапурська фондова біржа-обов'язкові рекомендації щодо звітності про зміни клімату та проблеми різноманітності правління. У 2022 році Комісія з цінних паперів і бірж США оголошує проєкт зобов'язання розкривати державними підприємствами інформацію про кліматичні ризики.

Таким чином, сталий розвиток стає ключовим елементом корпоративного управління, що відображається в нових стандартах звітності. Європейські стандарти ESRS (European Sustainability Reporting Standards) та глобальні IFRS S1 і IFRS S2, розроблені Радою з міжнародних стандартів сталого розвитку (ISSB), суттєво змінюють підхід компаній до звітності про сталий розвиток. ESRS та IFRS S1/S2 змінюють підхід до корпоративного звітування, роблячи його більш системним, прозорим і відповідальним перед інвесторами та суспільством.

Список використаних джерел:

1. AccountAbility, AA1000 Assurance Standard v3. 2020. URL: www.accountability.org/standards/aa1000-assurance-standard/.
2. Sustainable business models to create sustainable competitive advantages: strategic approach to overcoming COVID-19 crisis and improve financial performance / M. Mattera ma in. Competitiveness Review: An International Business Journal. 2021. URL: <https://doi.org/10.1108/cr-03-2021-0035>.
3. Oware K. M., Valacherry A. K., Mallikarjunappa T. Do third-party assurance and mandatory CSR reporting matter to philanthropic and financial performance nexus? Evidence from India. Social Responsibility Journal. 2021. Ahead-of-print, ahead-of-print. URL: <https://doi.org/10.1108/srj-10-2020-0411>.
4. The Impact of Sustainability Practices on Firm Financial Performance: Evidence from Malaysia. Management and Accounting Review. 2021. T. 20, № 3. URL: <https://doi.org/10.24191/mar.v20i03-09>.
5. Buallay A., El Khoury R., Hamdan A. Sustainability reporting in smart cities: A multidimensional performance measures. Cities. 2021. URL: <https://doi.org/10.1016/j.cities.2021.103397>.
6. The impact of sustainability practices on financial performance: empirical evidence from Sweden / D. C. Pham ma in. Cogent Business & Management. 2021. T. 8, № 1. URL:

<https://doi.org/10.1080/23311975.2021.1912526>.

7. Buallay A. Sustainability reporting and agriculture industries' performance: worldwide evidence. *Journal of Agribusiness in Developing and Emerging Economies*. 2021. URL: <https://doi.org/10.1108/jadee-10-2020-0247>.

8. Buallay, A. Sustainability Reporting and Firm's Performance: Comparative Study between Manufacturing and Banking Sectors. *Int. J. Product. Perform. Manag.* 2019. № 69, С. 431–445.

9. Yilmaz I. Sustainability and financial performance relationship: international evidence. *World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*. 2021. URL: <https://doi.org/10.1108/wjemsd-10-2020-0133>.

10. Dincer B., Keskin A. İ., Dincer C. Nexus between Sustainability Reporting and Firm Performance: Considering Industry Groups, Accounting, and Market Measures. *Sustainability*. 2023. T. 15, № 7. С. 5849. URL: <https://doi.org/10.3390/su15075849>.

УДК 657

Хочай Володимир Олександрович,
*аспірант кафедри фінансового аналізу та аудиту,
Державний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна*

ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТА ЕЛЕМЕНТИ СТРУКТУРИ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Звітність сільськогосподарських підприємств, зокрема, що вирощують продукцію рослинництва, постійно змінювалися під інформаційні потреби всіх зацікавлених користувачів інформації. Підходи до формування звітності поступово змінювалися, але основне її завдання було надання інформації для прийняття відповідних управлінських рішень є непохитним протягом тривалого розвитку звітування, зокрема сільськогосподарських підприємств, що вирощують продукцію рослинництва. Розвиток звітності від фінансової до нефінансової, інтеграція цілей сталого розвитку у сучасну практику звітування формує принципово новий вид звітності, як звітність зі сталого розвитку, зокрема запровадження її в Україні.

Вітчизняними дослідниками [1; 2] систематизовано та узагальнено спільні та відмінні характеристики інтегрованої звітності та звітності із сталого розвитку.

Складові елементи інтегрованої звітності в загальному описані у п. 4 Міжнародних основ інтегрованої звітності [3]. Вищевказаний документ не конкретизує джерело отримання інформації, методи її збору та обробки. Це створює певні труднощі для підприємств, зокрема сільськогосподарських у процесі формування інтегрованої звітності, оскільки вони змушені самостійно визначати підходи до збору, обробки та представлення даних. Врахування специфіки діяльності сільськогосподарських підприємств та їх галузевих